

Państwowy Fundusz
Rehabilitacji Osób
Niepełnosprawnych

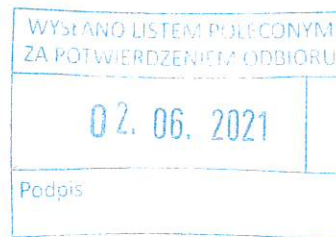
Prezes Zarządu

DW.400.17.2021.RUK

Warszawa, dnia 02 CZE. 2021

DW.79.2021

Prezes Zarządu
Państwowego Funduszu Rehabilitacji
Osób Niepełnosprawnych
al. Jana Pawła II 13
00-828 Warszawa

Decyzja w sprawie interpretacji

art. 33 ust. 3² ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych

Na podstawie art. 34 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz.162) zwanej dalej ustawą, Prezes Zarządu Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (zwanego dalej PFRON) stwierdza, że stanowisko z siedzibą w _____ (zwanej dalej Wnioskodawcą) zaprezentowane we wniosku z dnia 6 maja 2021 r., o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa w zakresie zastosowania art. 33 ust. 3² ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U. z 2021 r. poz.573) zwanej dalej ustawą o rehabilitacji - **jest prawidłowe.**

Uzasadnienie:

Pismem z dnia 6 maja 2021 r. Wnioskodawca skierował do Prezesa Zarządu PFRON wniosek o udzielenie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisu art. 33 ust. 3² ustawy o rehabilitacji. Wniosek swój Wnioskodawca skierował na podstawie art. 34 ustawy. Zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy *przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej państwowej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna).*

W przedmiotowym wniosku Wnioskodawca przedstawił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca zgodnie z decyzją Wojewody posiada od dnia 22 maja 2013 r. status zakładu pracy chronionej. Na podstawie ustawy o rehabilitacji został utworzony zakładowy fundusz rehabilitacji osób niepełnosprawnych, zwany dalej również jako ZFRON lub fundusz rehabilitacji. W dniu 23 maja 2013 r. powstał regulamin zakładowego funduszu rehabilitacji, który przewiduje przyznawanie pomocy indywidualnej na wniosek osób niepełnosprawnych, o których mowa w art. 33 ust. 3 pkt 5 ustawy o rehabilitacji. Zgodnie z regulaminem pomoc indywidualną przekazuje się na pomoc dla osób niepełnosprawnych z przeznaczeniem na:

- 1) pokrycie odpłatności za leczenie szpitalne, sanatoryjne lub pobyt w placówkach rehabilitacyjno-szkoleniowych i leczniczo-opiekuńczych do 100 % kosztu;
- 2) pokrycie kosztów pobytu na turnusie rehabilitacyjnym osoby niepełnosprawnej do 100 % kosztu;
- 3) pokrycie odpłatności za pobyt na turnusie usprawniającym, wczasach lub wypoczynku zorganizowanym w innych formach, do 100 % kosztu;
- 4) pokrycie kosztów dojazdu na turnusy rehabilitacyjne do 100% kosztu – w przypadku indywidualnego dojazdu, podstawę zwrotu kosztów stanowią wyłącznie bilety PKP II klasy lub PKS; koszty dojazdu samochodem rozliczane są zgodnie z odrębnymi przepisami;
- 5) pokrycie wydatków na konieczny przewóz osoby niepełnosprawnej, jeżeli nie korzysta z transportu Spółki, na leczenie lub zabiegi leczniczo-usprawniające, do 100 % kosztów;
- 6) zakup leków i materiałów diagnostyczno-medycznych uznanych przez lekarza za niezbędne do stosowania w wysokości do 100% ceny zakupu nie więcej rocznie jak kwota

przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej w IV kwartale roku poprzedniego ogłaszanego przez Prezesa GUS - w zależności od potrzeb;

- 7) pokrycie kosztów opieki pielęgnacyjnej w domu nad osobą niepełnosprawną w okresie przewlekłej choroby uniemożliwiającej poruszanie się, w tym opiekę socjalno-bytową do 12-krotnego najniższego wynagrodzenia;
- 8) pokrycie kosztów zakupu i naprawy indywidualnego sprzętu rehabilitacyjnego i przedmiotów ortopedycznych, protez oraz środków pomocniczych, urządzeń i narzędzi technicznych niezbędnych w rehabilitacji do 100% ceny zakupu;
- 9) zakupu samochodu przez osoby mające trudności w korzystaniu z publicznych środków transportu, przy czym:
 - a) na zakup pierwszego samochodu:
 - pomoc bezzwrotna może wynosić do 80% wartości zakupionego samochodu, lub 100% w przypadku samochodów dostosowanych dla osób z dysfunkcją kończyn;
 - pożyczka może wynosić do 100 % wartości zakupionego samochodu;
 - b) na zakup każdego następnego samochodu:
 - pomoc bezzwrotna może wynosić do 70%, a w przypadku samochodów dostosowanych do osób z dysfunkcją kończyn 90% wartości zakupionego samochodu;
 - pożyczka może wynosić do 90% wartości zakupionego samochodu;
- 10) zakup wózka inwalidzkiego – pomoc bezzwrotna lub pożyczka może być udzielona w wysokości do 100% wartości;
- 11) zakup roweru- pomoc bezzwrotna lub pożyczka może być udzielona w wysokości do 100% wartości;
- 12) pozostałe zasady udzielania pożyczek na zakup samochodu, roweru lub wózka inwalidzkiego – tak jak opisane w § 10.
- 13) dostosowanie pojazdu mechanicznego do fizycznych ograniczeń osoby niepełnosprawnej, pomoc bezzwrotna w wysokości do 100% kosztu dostosowania;
- 14) remont pojazdów mechanicznych, pomoc bezzwrotna lub pożyczka do 100 %
- 15) zakup i naprawę sprzętu ułatwiającego wykonywanie czynności życiowych, stosownie do potrzeb wynikających z niepełnosprawności, pomoc bezzwrotną lub pożyczka w wysokości do 100% wartości sprzętu;
- 16) ryczałty samochodowe za używany własny pojazd mechaniczny na dojazd do pracy i z pracy oraz na cele rehabilitacyjne, dla osób o znacznym lub umiarkowanym stopniu

niepełnosprawności, a także osób o lekkim stopniu niepełnosprawności z powodu uszkodzeń narządu ruchu;

- 17) koszt ubezpieczeń komunikacyjnych w wysokości 100% kosztu dla posiadających orzeczenia o znacznym lub umiarkowanym stopniu, a także osób o lekkim stopniu niepełnosprawności z powodu uszkodzeń narządu ruchu;
- 18) adaptację i wyposażenie mieszkań, budynków mieszkalnych oraz obiektów zamieszkałych lub przeznaczonych dla osób niepełnosprawnych, stosownie do potrzeb wynikających z niepełnosprawności- świadczenie bezzwrotne lub pożyczka w wysokości do 100 % wartości kosztorysowej;
- 19) zakup wydawnictw i pomocy dydaktycznych stosownie do potrzeb do 100% wartości;
- 20) koszt badań specjalistycznych wynikających ze szczególnych zleceń lekarza specjalisty, w wysokości do 100% kosztu badania;
- 21) koszty ponoszone indywidualnie za zabiegi z zakresu usprawniania fizycznego, jeżeli osoba niepełnosprawna nie ma możliwości korzystania z tych świadczeń nieodpłatnie, do 100% kosztów, przez okres ustalony przez lekarza;
- 22) koszty podstawowej i specjalistycznej opieki medycznej (w tym szczepień ochronnych) oraz poradnictwa i usług rehabilitacyjnych do 100 % kosztu.

Pracownicy stosownie do potrzeb mogą składać wniosek o udzielenie pomocy indywidualnej, w którym określają przeznaczenie oraz wysokość wydatku. Zgodnie z brzmieniem dodanego art. 33 ust. 3² ustawy o rehabilitacji – środki zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych przeznacza się na wydatki, o których mowa w ust. 4 lub 10 w kwotach nieobejmujących podatku od towarów i usług. Zgodnie z art. 33 ust. 4 ustawy o rehabilitacji środki funduszu rehabilitacji są przeznaczane na finansowanie rehabilitacji zawodowej, społecznej i leczniczej, w tym na indywidualne programy rehabilitacji osób niepełnosprawnych opracowywane przez powołane przez pracodawców komisje rehabilitacyjne oraz ubezpieczenie osób niepełnosprawnych, zgodnie z zakładowym regulaminem wykorzystania tych środków.

W związku z powyższym zadano następujące pytanie:

Czy w ramach wniosku o pomoc indywidualną jaki będzie składany przez pracownika niepełnosprawnego, gdzie finansowanie następować będzie z ZFRON na cele określone w § 2 ust. 1 pkt 11 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 19 grudnia 2007 r. w sprawie zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych (Dz.U. z 2015 r. poz.1023), pracodawca może sfinansować całość żądanej kwoty włączając w to podatek od

towarów i usług (zwany dalej również jako podatek VAT). Innymi słowy czy art. 33 ust. 3² ustawy o rehabilitacji, należy interpretować tak, iż nie dotyczy on udzielania pomocy indywidualnej dla pracowników z puli środków, o której mowa w art. 33 ust. 3 pkt 5 ustawy o rehabilitacji.

Stanowisko Wnioskodawcy:

Zdaniem Wnioskodawcy art. 33 ust. 3² ustawy o rehabilitacji, po nowelizacji zmieniającej ustawę z dnia 31 marca 2020 r., dotyczy jedynie transakcji opłaconej z zastosowaniem metody split payment, gdzie mowa jest w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. z 2020 r. poz.106 z późn.zm.), art. 108a. Wprowadzona nowelizacja ma na celu dostosowanie ustawy o rehabilitacji do stosowania podatku VAT metodą split payment od czynnych płatników podatku VAT (osoby prawnej). Zatem wykładnia celowościowa art. 33 ust. 3 ustawy o rehabilitacji pozwala przyjąć, że przepis ten ma zastosowanie tylko przy transakcji między przedsiębiorcami. W przypadku pomocy indywidualnej wydatkowanej z ZFRON w istocie stroną transakcji, np. zakupu leków, jest sam pracownik, czyli osoba fizyczna nie prowadząca działalności gospodarczej, a tym samym nie będąca czynnym płatnikiem podatku VAT. Dlatego też finansowanie wydatku w ramach pomocy indywidualnej może nastąpić w kwocie brutto. Wobec powyższego art. 33 ust. 3² ustawy o rehabilitacji należy tak interpretować, że nie dotyczy on udzielenia pomocy indywidualnej dla pracowników z puli środków, o której mowa w art. 33 ust. 3 pkt 5 ustawy o rehabilitacji, natomiast pracodawca w sytuacji wystąpienia przez pracownika z wnioskiem o udzielenie pomocy indywidualnej może sfinansować określony wydatek w kwocie żądanej przez pracownika, bez badania czy żądana kwota jest kwotą z uwzględnieniem podatku VAT czy też nie.

Na tle przedstawionego stanu faktycznego, stwierdzam co następuje:

Zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej państwowej jednostki organizacyjnej wnioski o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna).

W oparciu o art. 33 ust. 1 i 2 ustawy o rehabilitacji prowadzący zakład pracy chronionej tworzy zakładowy fundusz rehabilitacji osób niepełnosprawnych. Z kolei art. 33 ust. 3 pkt 4 ustawy o rehabilitacji stanowi, że co najmniej 15% środków zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych pracodawca ma obowiązek przeznaczać na indywidualne programy rehabilitacji. Natomiast na podstawie art. 33 ust. 3 pkt 5 ustawy o rehabilitacji co najmniej 10%

środków zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych pracodawca ma obowiązek przeznaczać na pomoc indywidualną. Pozostałe środki tworzą tzw. pulę ogólną (duży ZFRON).

Ustawą z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanymi nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw, wprowadzono zmiany do ustawy o rehabilitacji w zakresie dotyczącym gospodarowania środkami zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych. Do art. 33 ustawy o rehabilitacji dodano ust. 3¹, 3² oraz 3³. Przepisy te obowiązują od dnia 31 marca 2020 r. Zgodnie z treścią przepisów dodanych do art. 33 ustawy o rehabilitacji:

- na rachunku bankowym, o którym mowa w ust. 3 pkt 2a, gromadzone są środki funduszu rehabilitacji oraz środki, o których mowa w ust. 3³ pkt 2 (ust. 3¹);
- środki funduszu rehabilitacji przeznacza się na wydatki, o których mowa w ust. 4 lub 10, w kwotach nieobejmujących podatku od towarów i usług; (ust. 3²);
- dysponent funduszu rehabilitacji może wydatkować środki zgromadzone na rachunku, o którym mowa w ust. 3 pkt 2a, z zastosowaniem mechanizmu podzielonej płatności, o którym mowa w rozdziale 1a ustawy o podatku od towarów i usług, w kwocie stanowiącej sumę:

1) kwoty wydatku, o którym mowa w ust. 4 lub 10, nieobejmującej podatku od towarów i usług - poniesionej ze środków funduszu rehabilitacji oraz

2) kwoty odpowiadającej kwocie podatku od towarów i usług, dotyczącej tego wydatku - poniesionej ze środków niestanowiących środków funduszu rehabilitacji, jeżeli została ona przekazana na rachunek bankowy, o którym mowa w ust. 3 pkt 2a, nie później niż w dniu dokonania tego wydatku (ust. 3³).

Celem zmiany wprowadzonej do ustawy o rehabilitacji jest ułatwienie dysponentom ZFRON dokonywania jednego przelewu na rzecz kontrahenta ze środków zgromadzonych na rachunku funduszu rehabilitacji oraz ze środków obcych (przeznaczonych na podatek od towarów i usług) - co było dotychczas poważnym problemem w przypadku finansowania wydatków wymagających stosowania mechanizmu podzielonej płatności. Dlatego też, aby właściwie zinterpretować treść art. 33 ust. 3¹ – 3³ ustawy o rehabilitacji, należy odnieść się do odpowiednich przepisów ustawy o podatku od towarów i usług.

Zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług podatnikami są osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne, wykonujące

samodzielnie działalność gospodarczą, o której mowa w ust. 2, bez względu na cel lub rezultat takiej działalności.

Jednocześnie na podstawie art. 106b ust. 1 pkt 1 ustawy o podatku od towarów i usług podatnik jest obowiązany wystawić fakturę dokumentującą sprzedaż, a także dostawę towarów i świadczenie usług, o których mowa w art. 106a pkt 2, dokonywane przez niego na rzecz innego podatnika podatku, podatku od wartości dodanej lub podatku o podobnym charakterze lub na rzecz osoby prawnej niebędącej podatnikiem.

W myśl art. 108a ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług, podatnicy, którzy otrzymali fakturę z wykazaną kwotą podatku, przy dokonywaniu płatności kwoty należności wynikającej z tej faktury mogą zastosować mechanizm podzielonej płatności (split payment).

Mechanizm podzielonej płatności polega na tym, że płatność przez nabywcę na rzecz sprzedawcy za nabytą usługę bądź towar nie będzie odbywać się w jednej kwocie brutto. Podatnik, który będzie płacił za towar lub usługę z zastosowaniem powyższej metody będzie jej dokonywał na dwa rachunki:

- kwota należności netto – na dowolny rachunek wskazany przez sprzedawcę;
- kwota podatku – na dedykowany rachunek przeznaczony dla potrzeb rozliczenia podatku (rachunek VAT).

Z przytoczonych przepisów ustawy o podatku od towarów i usług, jak i z samego charakteru mechanizmu podzielonej płatności wynika, iż mechanizm podzielonej płatności dotyczy wyłącznie podatników podatku od towarów i usług. Osoby fizyczne nieprowadzące działalności gospodarczej nie są podatnikami podatku od towarów i usług, dlatego też mechanizm ten nie ma zastosowania do transakcji dokonanych na rzecz tych osób.

Z tego też względu przepisy art. 33 ust. 3¹, 3² oraz 3³ ustawy o rehabilitacji mają zastosowanie jedynie do tych wydatków ze środków zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych, które są finansowane z wykorzystaniem mechanizmu płatności podzielonej.

Stosownie do § 2 ust. 1 pkt 11 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 19 grudnia 2007 r. w sprawie zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych środki ZFRON przeznacza się na pomoc indywidualną dla osób niepełnosprawnych na:

- a) odpłatność za przejazd w obie strony, pobyt i leczenie w szpitalach, sanatoriach, placówkach rehabilitacyjno-szkoleniowych, zakładach opiekuńczo-leczniczych i pielęgnacyjno-opiekuńczych,
- b) zakup leków i innych niezbędnych środków medycznych,

- c) zakup i naprawę indywidualnego sprzętu rehabilitacyjnego, wyrobów medycznych w tym przedmiotów ortopedycznych oraz środków pomocniczych, urządzeń i narzędzi technicznych oraz środków transportu niezbędnych w rehabilitacji oraz ułatwiających wykonywanie czynności życiowych,
- d) adaptację i wyposażenie mieszkań, budynków mieszkalnych oraz obiektów zamieszkałych lub przeznaczonych dla osób niepełnosprawnych, stosownie do potrzeb wynikających z niepełnosprawności,
- e) usprawnianie fizyczne,
- f) odpłatność za przejazd w obie strony i pobyt na:
 - turnusach rehabilitacyjnych wraz z opiekunem - jeśli lekarz zaleci uczestnictwo opiekuna na turnusie rehabilitacyjnym,
 - wczasach lub wypoczynku zorganizowanym w innych formach,
- g) odpłatność za pobyt na koloniach, obozach oraz turnusach rehabilitacyjnych dla niepełnosprawnych dzieci pracowników, a także dla dzieci osób niepełnosprawnych,
- h) opiekę pielęgnacyjną w domu nad pracownikiem niepełnosprawnym w okresie przewlekłej choroby uniemożliwiającej poruszanie się, w tym opiekę socjalno-bytową,
- i) utrzymanie przez osoby niewidome psa przewodnika,
- j) zakup wydawnictw i pomocy dydaktycznych stosownie do potrzeb osób niepełnosprawnych,
- k) opłacanie przewodników towarzyszących osobom niewidomym zaliczonym do znacznego lub umiarkowanego stopnia niepełnosprawności oraz osobom z niepełnosprawnością narządu ruchu zaliczonym do znacznego stopnia niepełnosprawności,
- l) opłacanie tłumacza języka migowego,
- ł) przewóz osoby niepełnosprawnej na niezbędne zabiegi leczniczo-rehabilitacyjne,
- m) zwrot kosztów ubezpieczeń komunikacyjnych oraz ryczałtu za używany własny pojazd mechaniczny do celów pozasłużbowych dla osób zaliczonych do znacznego lub umiarkowanego stopnia niepełnosprawności oraz dla osób zaliczonych do lekkiego stopnia niepełnosprawności z uszkodzeniem narządu ruchu,
- n) dojazdy do pracy i z pracy osób niepełnosprawnych mających trudności w korzystaniu z publicznych środków transportu,
- o) odpłatność za kształcenie lub doksztalcenie, w tym również w szkołach średnich i wyższych,

- p) odpłatność za kursy i szkolenia rozwijające pozazawodowe zainteresowania osób niepełnosprawnych,
- q) opłacanie składki na indywidualne ubezpieczenia osób niepełnosprawnych,
- r) odpłatność za podstawową i specjalistyczną opiekę medyczną oraz poradnictwo i usługi rehabilitacyjne.

Z kolei na podstawie § 3 ust. 1 Rozporządzenia w sprawie zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych - pomoc indywidualna jest przyznawana na wniosek:

1. osób niepełnosprawnych:

- a) zatrudnionych w zakładzie na podstawie stosunku pracy lub umowy o pracę nakładczą, w tym przebywających na urloпах bezpłatnych oraz urloпах wychowawczych,
- b) będących uczniami odbywającymi praktyczną naukę zawodu w tym zakładzie,
- c) niepracujących byłych pracowników tego zakładu, z zastrzeżeniem § 7;

2. rodziców lub prawych opiekunów dzieci, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 11 lit. g.

Z treści przytoczonych powyżej przepisów Rozporządzenia w sprawie zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych jednoznacznie wynika, że pomoc indywidualna jest pomocą adresowaną do osób fizycznych celem realizacji ich indywidualnych potrzeb.

Dlatego też przepisy art. 33 ust. 3¹, 3² oraz 3³ ustawy o rehabilitacji nie znajdują zastosowania w przypadku wydatkowania środków ZFRON na pomoc indywidualną, określoną w § 2 ust. 1 pkt 11 Rozporządzenia w sprawie zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych. Takie wydatki nadal są ponoszone ze środków zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych w kwotach brutto.

Mając powyższe na uwadze, stanowisko z siedzibą w wyrażone w piśmie z dnia 6 maja 2021 r. w sprawie interpretacji art. 33 ust. 3² ustawy o rehabilitacji - **jest prawidłowe.**

W związku z powyższym postanowiono, jak w sentencji.

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji. Organ w postępowaniu w sprawie urzędowej interpretacji nie może prowadzić żadnego postępowania dowodowego, bowiem przedmiotem postępowania nie jest ustalenie stanu faktycznego – stan ten jest stanem hipotetycznym, określonym przez wnioskującego o interpretację. Nie może go własnymi ocenami podważać, ustalać, uzupełniać ani też zmieniać w jakimkolwiek zakresie, nawet wówczas, gdy w oparciu o inne źródła, czy wiedzę znaną mu z urzędu, powziąłby uzasadnione wątpliwości co do

zgodności przedstawionego przez przedsiębiorcę-wnioskodawcę stanu faktycznego z obiektywną rzeczywistością (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. z dnia 16 lipca 2009 r., sygn. akt II SAB/Go 8/09).

Pouczenie:

Od niniejszej decyzji przysługuje Stronie, za pośrednictwem Prezesa Zarządu PFRON odwołanie do Ministra Rodziny i Polityki Społecznej w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do jego wniesienia. Z dniem doręczenia Prezesowi Zarządu PFRON oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez Stronę, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Z upoważnienia Prezesa Zarządu
Państwowego Funduszu Rehabilitacji
Osób Niepełnosprawnych
Dyrektor Departamentu ds. Wpłat

Edyta Domańska

02.06.2021